Ştiința omului veșnic cuprinsă între naștere și moarte

On Ianuarie 08, 2014

Pune în aplicare toate învățăturile științei pe care o slujești și o reprezinți, pentru a-ți călăuzi valoarea în direcția trebuincioasă devenirii tale.

Marele savant de origine estonian, Karl Baer, căutând stăruitor să pătrundă în tainele dezvoltării ouălelor de găină, a ajuns în final să pună bazele unei științe noi – embriologia comparată a vertebratelor. Practic, studiul embrionilor permitea clasificarea înrudirii dintre animale.

Pentru mine, care voiam să urc marea piramidă a științei și să pun bazele unei noi abordări a leadershipului, a însemnat foarte mult modul în care savantul a elaborat noua clasificare a animalelor. El a efectuat lucrul cel mai important: a arătat că embrionul urmează o cale proprie de dezvoltare la fiecare tip de animale.

Ecoul teoriilor sale au constituit pentru mine un etalon al inovației, servind în același timp ca legătură de unire între două mentalități oarecum diferite. Iar modalitatea lui de aplicare a învățăturilor și adevărurilor descoperite pe parcursul cercetărilor au deschis orizontul devenirii mele viitoare ca om care rivalizează cu limitele impuse de reperele unei evoluții științifice neîmplinite până la capăt.

Plăcuta incursiune în lumea științei, stimulând curiozitatea și devenirea personală, asigurând dobândirea unei distinctivități ideologice și culturale aparte, s-a concretizat la scurt timp într-o multitudine de reflecții interesante, teorii și considerații plauzibile legate de domeniul conducerii. Era atât de ispititor să înțeleg reprezentarea elementelor de identificare a compușilor care favorizează o anumită chimie a individualității, era atât de palpitant să descâlcesc ițele atâtor ipoteze contradictorii care susțin modelul uman.

Numai astfel mi-am putut da seama ce se află dincolo de propria-mi persoană: valoarea măsurată și orientarea pragmatică. Aceste două caracteristici îmi ofereau instrumentele necesare pentru a înțelege interacțiunea dintre știință și metafizică, în favoarea unor abordări unice în leadership.

Leadership: Accepți să intri într-o cădere liberă fără sfârșit, sub pretextul căutării unui ideal de mare prestigiu și vizibilitate în domeniul științei care să depășească cadrul îngust al experienței tale de a fi un observator?

Deseori pășim orbește prin labirintul incertitudinii în căutarea unor răspunsuri la întrebarea " *Încotro ne îndreptăm?* ", călăuzindu-ne după niște considerații referitoare la ceea ce este îngăduit să cercetăm și prea puțin după cele referitoare la ceea ce este util de folosit în analizarea de sine și în autocunoaștere. Ştiința omului veșnic cuprinsă între naștere și viață se lasă traversată de efortul total, de toate actele de voință, de toate angajamentele de a pătrunde tainele unei profesii complexe, nobile și frumoase, deci a unei forme puternice de gândire, aparținând altora, dar însușită de oricine ca o autodisciplinare constantă crescândă, într-o anumită direcție.

În loc să ne ridicăm nivelul de gândire și cultură din această mocirlă compromițătoare a necunoscutului de sine, ne adâncim tot mai mult în ceea ce se numește carantina așteptării decente. Suntem învăluiți de o mantie de stricăciune lăuntrică în loc să manifestăm un entuziasm uriaș pentru căutarea, actualizarea și salvarea acelor virtuți ideatice care sunt în mod drept prețuite în societatea umană. Virtutea de a fi o lucrare terminată a savantului, o

confesiune despre grandoarea creației.

În timp ce bătrânii nu mai obțin de prea multă vreme rezultate notabile, tinerii își pierd cheful de a-și însuși știința, adică scade randamentul care face posibilă realizarea unor "venituri" suplimentare de valoare personală. Este evident că mulți nu sunt în stare să realizeze o legătură între performanța cognitivă și rezultatele de o calitate superioară, relevante pentru zona leadershipului. Aceștia nu pot vedea în ce măsură sunt capabili să se autodepășească respectând traseul pe care îl au de parcurs alții savanți în scopul stabilirii unor forme noi de reprezentare a lumii și cunoașterii.

Asta înseamnă să intri într-o cădere liberă fără sfârșit, într-un declin extrem, venind în prelungirea firească a stării numită apatie, care șterge o cantitate semnificativă din acele câștiguri prealabile de productivitate a resurselor alocate îmbunătățiri aptitudinilor, în acord cu cerințele leadershipului performant.

Leadership: Cât costă să construiești o punte peste "abisul" ivit între involuție și știință, prin asociere cu un "eu însumi cu grad înalt de personalizare" care își cere dreptul de a-și afirma autenticitatea?

Pentru a face posibilă acea privire interioară care să zădărnicească capcanele involuției și inactivității funcționale, analizând toate acele ipoteze, calcule, experimente, teorii selectate pentru a rezista mai bine la tendințele de atracție a modelului de gândire care face cinste științei, trebuie eliberat drumul spre putința de dezvoltare a individualității.

Drumul spre putința de a vedea o nouă interfață pentru harta numită " *plan de deschidere și reorganizare a studiului individual* ", trebuie eliberat urmând o cale proprie de evoluție și de afirmare pe plan profesional. Nu-mi dau seama cum s-ar putea realiza acest lucru fără asimilarea cunoștințelor necesare identificării și analizei unor noi aspecte ale interacțiunii informație-materie, unor noi resurse de cunoaștere, conturându-se argumente privind oportunitatea extinderii unor noi concepte științifice și arii de cercetare.

Leadershipul este ceea ce creezi sub greutatea unui "eu însumi" conceput prin recompunerea imaginii științei din fragmente ale învățăturilor și adevărurilor descoperite de alții pe parcursul intervențiilor lor în mersul lumii.

Îți amintești de Turms, eroul romanului "Etruscul", de Mika Waltari? El încerca deseori să-și înțeleagă ființa, ascultându-și gândurile și chemările interioare. Nesigur pe propriile sale valori, calități și aptitudini, i-a rugat pe preoții inițiați să-l învețe ce trebuie să știe pentru a cunoaște desăvârșirea. Ei i-au răspuns: *"Ştiinţa este în tine însuţi. Nu în noi."*

O incursiune în lumea științei poate fi nespus de plăcută doar dacă stimulează curiozitatea și devenirea personală, asigurând dobândirea unei distinctivități ideologice și culturale aparte. Ea trebuie să se concretizeze în ceva interesant, palpabil, de viitor, util și accesibil leadershipului pe care îl vei exercita într-o permanentă ascultare de tine însuți. De propriile tale gânduri și prejudecăți, de valoarea ta, de imaginea pe care ți-o creezi despre tine.

Ceea ce te costă ca să construiești o punte peste "abisul" ivit între involuție și știință este conexiunea și cheltuiala pe care o stabilești cu angajamentul de îmbunătățire continuă a performanțelor, asigurând continuitatea cercetărilor științifice în direcția dată de domeniul tău de activitate. Dacă vrei să te situezi în stadiul de "savant" în ceea ce privește modul de consolidare a relației cu excelența, pune în aplicare toate învățăturile științei pe care o slujești și o reprezinți, pentru a-ți călăuzi valoarea în direcția trebuincioasă devenirii tale.

"Un eu însumi cu grad înalt de personalizare" își poate cere dreptul de a-și afirma autenticitatea în cazul în care motivația de a servi științei este egală cu motivația de a apăra o cauză nobilă.

De asemenea, acest "eu însumi" trebuie să-și demonstreze demnitatea de a trăi sub umbrela unui nume glorios a cărui rezonanță se înregistrează în felul cum omul își deschide orizonturile în fața unei realități diversificate și complexe.

Ştiința omului veșnic cuprinsă între naștere și moarte vizează acea angajare liber consimțită de a cunoaște, de a învăța, de a te autodepăși, astfel încât să cucerești piscurile cele mai înalte performanței. Este o cale care cere o angajare de fiecare clipă, țintind spre un nou ideal care sa te poziționeze în categoria candidaților de top la premiul numit: desăvârșire.

Source: https://neculaifantanaru.com/stiinta-omului-vesnic-cuprinsa-intre-nastere-si-moarte.html